

DOTYKACZ (1) *sb m*

N sg dotykacz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek, który z lekka czegoś się dotyka, muska, głaszczę: Palpo, Dotykam fie z lekká mácam. Et Metaphorice, Pochlebuyę [...] Palpator, Pochliebcá/ dotykáčz. Mqcz 274b.

BC